

2010 m.

sausis
Nr. 1 (8)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išaina mėnesio pirmą sekmadienį

KALĖDŲ ŠVENTIMAS LITURGIJOJE

*Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas*

Pirmaisiais krikščionybės amžiais Bažnyčia turėjo vienintelę šventę: Viešpaties Kristaus dieną – šv. Velykas. Tik IV a. pasirodė Viešpaties Gimimo iškilmė – šv. Kalėdos. Pirmą kartą šv. Kalėdos buvo paminėtos 354 m.

Kalėdų laikas apima laikotarpį nuo Kūčių vakaro iki Viešpaties Krikšto šventės, kuri švenčiama pirmą sekmadienį po Trijų Karalių. Kalėdų laikotarpyje yra minimos šios iškilmės: šv. Steponas, pirmasis kankinys, Šventoji Šeima – Jėzus, Marija ir Juozapas, šv. Nekaltieji Vaikeliai, kankiniai, Švč. M. Marija, Dievo Gimdytoja, Viešpaties apsiareiškimas (Trys Karaliai) ir Kristaus Krikštas.

Kalėdų laikotarpį puošia šie simboliai: Žvakė. „Aš – pasaulio šviesa“, – sakė Jėzus. Advento vainikas su keturiomis žvakėmis. Trims išminčiams iš Rytų padėjusi rasti kelią pas Jėzų į Betliejų. Saulė. Per Kalėdas grįžta saulė, t. y. pradeda ilgėti dienos. Prakartėlė. Jėzus gimė tvartelyje su gyvuliukais: asilu, jaučiu, avytėmis. Kalėdų eglutė. Ji amžinai žaliuojanti, kaip Jėzus amžinai gyvas.

Kalėdų liturgijos maldos yra kupinos šviesos, kalba apie šviesą: „Dieve, šią švenčiausiąją naktį užtvindęs tikrosios šviesos srautais, leisk mums džiaugtis danguje ta šviesybe, kurios paslaptis patiriame žemėje“ (Kalėdų nakties Mišių pradžios malda); „Šviesybė šiandien užtvino mus, nes gimė mums Viešpats. Jis vadinasi Nuostabus Dievas, Ramybės Kunigaikštis, Ateities tėvas. Jo viešpatavimui nebus galo“ (Kalėdų ryto Mišių įžangos priegiesmis).

Švenčiant Kristaus gimimo šventę, norėčiau priminti, kad pirmosios Kalėdos buvo pačios liūdniausios: Kristus gimė tvarte, nes užėjo nebuvo vietos. Tačiau antgamtinu atžvilgiu pirmosios Kalėdos yra pačios brangiausios ir džiugiausios, nes Dievo Sūnus atėjo gelbėti žmonijos.

Kalėdos mums kalba apie Dievo apvaizdą. Jos mums padeda suprasti Dievą, kuris iš nieko sutvėrė puikų pasaulį ir neša jį savo apvaizdos delne, tačiau pasislėpęs po Betliejaus prakartėlės menkumu, lyg atrodytų, kad Jo visai nėra, lyg kad Jis neturėtų balso istorijos įvykiuose, valdančiųjų parlamentuose, posėdžiuose. Ir modernišką žmogus, nesuprasdamas tos „dieviškos politikos“, tvarkosi ir gyvena „be Dievo“, be Jo vardo savo konstitucijose, be Jo vardo savo himnuose, tačiau tas menkutis kūdikis judina kiekvieną atomą, milžiniškus dangaus kūnus ir nerimu sargdina kiekvieno žmogaus širdį. Ant Jo delno yra mūsų tėviškės sodybos, šilajai ir laukai, ir mūsų maža širdis.

Kalėdos – Kristaus įvykis – ir yra vienas iš tų ypatingų momentų istorijoje, vienas iš tų lemtingų įvykių laiko srovėje ir laike.

Tad dėkime daugiau vilčių į Kristų, į Jo skelbtą teisingumo, gėrio atėjimo idėją.

IŠ J.JAKŠTO POEZIJOS

..įstrigau tarp daiktų ir minčių

Tų pačių, tų pačių.

Ant pečių gula skausmas žmonių giminės.

Mus po vieną genės ir genės

laiko kirvis.

Nuseks ežerai.

Tik šlamės jovarai

Kai gandrai atsitūps ant aukščiausios šakos

Ir dairysis, ir mūsų ieškos.

KAS GYVENIME ŽMOGUI SVARBIAUSIA?

R.E.Č.

/Pamąstymai pagal knygą "Ismintingas pasaulis"/

Ieškojo nakvynės Laimė, Meilė ir Sveikata.

Pirmajame name buvo tik viena laisva vieta. Šeimnininkai pasvarstė, kad svarbiausia – Laimė. Ją ir priėmė. Netrukus iš namo tyliai išėjo Meilė, o paskui ir Sveikata, o vėliau išėjo ir Laimė.

Antrajame name buvo nuspręsta išleisti Sveikatą. Kokia laimė ar meilė be sveikatos? Taip Meilė su Laime buvo paliktos už durų. Ir iš čia vėl išėjo Meilė, vėliau – Laimė, o po kurio laiko jas pasivijo ir Sveikata.

Trečiajame name žmonės nusprendė, kad svarbiausia žmogui yra Meilė. Ir ji pasiliko namie. Kartu su ja pasiliko Laimė ir Sveikata.

Išvada, brangieji, aiški: svarbiausia žmogui yra Meilė... ir visų pirma – Meilė Dievui, artimui ir kiekvienam žmogui. Tai ir bus tikroji laimė, ir mūsų niekada neapleis sveikata. Tačiau šios Meilės nereikia susieti ne tik su pinigais, bet ir su idealais. Kuo sėkmingiau mes atsigręšime į Dievą, ugdysime jam Meilę, tuo mūsų siela darysis tyresnė. Kiekvienas mes nueiname savo gyvenimo kelią sunkiau ar lengviau. Ir sielos skaistybė čia priklauso ne tik nuo kančių daugumo ir sunkumo, kiek nuo nusiteikimo į Dievo meilę ir nuo jos siekimo. Dabar žmonių puikybė ar agresija pritraukia ligas, todėl visur turime įžiūrėti Dievo valią.

Kaip mes meldžiamės? Gal tik automatiškai tariame maldos žodžius ar prašome asmeninių gerovių, tačiau maldoje mes turėtume atsiriboti nuo asmeninių lūkesčių, nuo visko atsiriboti, keistis vidumi – malda turi mus nušviesinti, nuskaidrinti, išgryninti: besąlygiškai atleisti mus įskaudinusiems, įžeidusiems, – mylėti žmogų už tai, kad jis – Dievo kūrinys ir jame gyvena Kūrėjas. Mes neturime keisti kitą žmogų pagal savo susikurtą modelį, o juo labiau – teisti jo ydas ar įpročius. Tai yra gana sudėtinga, bet ne priekaištai, o Meilė žmogui jį priverčia susimąstyti ir keistis pačiam. Mes ne Dievas ir negalime teisti, nes Dievas viską valdo – ir išbandymus mums siunčia, kad mus išgrynintų, nuskaidrintų. Ir tai yra ne bausmė, o Meilė savo kūrinui, ženklas susimąstyti ir pakeisti savo įpročius, bendravimą, – vidumi pasikeisti. Todėl ir pasaulį, ir žmones priimti tokius, kokie jie yra. Pasaulis susideda iš Meilės, prisipildo Meilės, išaina į Meilę ir tampa Meile. Taip pat negalima garbinti idealų, dvasingumo, kilnumo ir tuo didžiuotis. Neturime ko nors tikėtis iš Dievo, nei juo nusivilti negalime. Dievą neužmirškime tik mylėti, o maldoje visada mąstyti: „Viešpatie, tebūna Tavo valia“, – tai yra prasmingos maldos ašis. Būkime Meile ir gyvenkime joje ir su ja.

ATLEISK

Antanas Kišonas

Tai labai paprastas kasdieniškąs žodis. Nereikia aiškinti ir jo prasmės. Tik kartais tą žodį vartojame labai atsargiai, o kartais ir visai pamirštame apie jo reikalingumą. Tai būna tada, kai pritrūksta drąsos, o dar blogiau, kai tą žodį pavartoti neleidžia išdidumas, savęs pastatymas virš šalia esančių.

Štai, jau Šv. Mišių pradžioje prisipažįstame, kad esame nusidėję savo darbais, klaidomis, apsilėidimais. Prisipažįstame esą kalti ir meldžiame gerąjį Dievą pasigailėti, prašome atleisti. O kaip gyvenime? Visi padarome klaidų, blogų darbų. Rodos, paprasta juos pripažinti ir kažką paprašyti atleidimo. Bet paprašyti atleidimo visų pirma mums trukdo savęs nepripažinimas kaltu. Kitą mes dažnai, o gal ir per daug dažnai, apkaltiname, įžeidžiame, nuskriaudžiame. Bet tai pripažinti nėra paprasta. kažkas yra pasakęs, kad sunkiausia yra nugalėti save. Šis pasakymas yra tiesa. Tik gyvenant su nuoširdumu savyje, paprastumu ir sąžinės buvimu galime pripažinti ir savo klaidas. Ir galime pasakyti „atleisk“. Ne tas silpnas, kuris suklumpa, o tas, kuris suklupęs nepakyla.

Praėjo Šv. Kalėdos. Jėzaus Kristaus gimimas. Ar sutikome šią iškilų šventę, nebūdami niekam skolingi žodį „atleisk“? Paprastas šis žodis, bet jo galia labai didelė. Jį ištarusį jis pakelia į teisingumo ir supratimo aukštumas, panaikina neapykantą ir nepasitikėjimą, o ir atlygina, ypač moraliai padarytą skriaudą. Šis žodis jokių būdu nesumenkina jį ištarusįjį. Raskime jėgų ir supratimo. Raskime jėgų nugalėti save ir pripažinti savo artimą. Tai labai kasdieniška ir paprasta, bet dar labiau didinga.

MALDA IR GIESMĖ

„Giedokit Marijai, ją mylinčios širdys.
Dangui tegul girdis, kaip skamba giesmė jai.“

Genutė Kringelienė

Kiekvienas iš mūsų sekmadieniais į parapijos šventovę, šv. arkangelo Mykolo bažnyčią ateiname su nuoširdžia malda ir tikėjimu. Pirmoji mūsų malda prieš Sumos Mišias yra „Pulkim ant kelių“. Kaip būtų gražu, kad suklaupę, giedant Bažnyčios chorui, giedotume visi kartu. Tai atrodytu, kad iš mūsų lūpų ši malda kyla tiesiai į dangų.

Kartą kun. Gintautas Kabašinskas per pamokslą mūsų parapijoje yra pasakęs: „Giedojimas, tai dviguba nauda.“ Tad, brangieji, pasinaudokime šia galimybe ne tik malda, bet ir giesme garbinti Dievą. Maldai nereikia gražių balsų, bet reikia pamaldumo ir nuoširdumo. Kiek giesmių mes mokame mintinai: „Dieve, arčiau Tavęs“, „Jėzau pas mane ateiki“, „Marija, Marija“ ir t.t.

Kaip gražu būtų, jeigu einant priimti šv. Komunijos, visi kartu giedotume: „Jėzau pas mane ateiki“. Aš jau giedu Bažnyčios chore apie keturiasdešimt metų, suprantu, kaip gera, kai giesme džiugini žmones ir giedi Viešpačiui. Sugrįžtame iš bažnyčios dvasiškai atsigaivinę ir atsinaujinę.

Dažnai į paskutinę kelionę palydime savo artimiausius žmones. Stovime prie gražiai išpuoštos duobės, kur amžinam poilsiui atguls mūsų brangus žmogus. Kunigas, atlikęs laidojimo apeigas, užgieda „Viešpaties angelą“. Ir ką jūs manot, gieda tik giesmininkai. Ar nesusimąstote, kodėl jūs čia? Juk jūs atėjote čia, kad savo nuoširdžia malda ir giesme galėtumėte palengvinti jų kelią į amžinybę. Tad giedokime visi kartu. Giedojimas – dviguba malda.

KAD BŪTUME SVEIKI

*Aušra
Vilniaus Santariškių klinikų medikė*

Kad sveikata – brangiausias žmogaus turtas, aiškinti nereikia. Tik kaip ją išsaugoti? Tai ir pakalbėkime apie tai. Atėjo žiema. Nesvarbu su sniegu, ar be jo, nesvarbu su šalčiu ar be jo. Peršalti galimybė yra. O peršalus ir susirgti. Ką daryti? Pirmiausiai apie apsirengimą. Renkimės taip, kad nebūtų šalta. Tik ne per šiltai, kad judant neperkaistume. Drabužiai, ypač avalynė, neturi spausti. Avalynė, drabužiai, pirštines turi būti visai sausi. Venkime skersvėjų. Užėję į kambarį, nors ir trumpam, nusirenkime. Išėidami vėl apsirenkime. Nedėvėkime orą nepraleidžiančių drabužių, nes per odą ir žiemą kvėpuojame. Jei turime žaizdų, žaizdelių, pridenkime jas aprišdami ar apkljuodami. Kvėpuoti stenkimės per nosį, ypač esant vėjui orui. Nepalikime nuogų kūno vietų – rankų, ausų, o esant stipriam šalčiui pagal galimybę ir veidą, ypač skruostus. Juos pamasažuokime. Pajutę vėsumą užėikime kur nors į šilumą. Apšilkime. Atkreipkime dėmesį ir į maistą. Valgykime kuo daugiau daržovių, ar tai perdirbtų ar žalių. Vartokime daug skysčių. Tik ne alkoholinių. Jų teikiama šiluma tik trumpalaikė iliuzija. Po jos didesnė rizika peršalti ar net sušalti.

Prižiūrėkime gyvenamas patalpas. Geriausia temperatūra jose +20 C. Dažnai vėdinkime, o ypač prieš miegą. Nusivalykime dulkes. Dažnai išplaukime drėgna šluoste. Juk dulkės ir kita nešvara – tai bakterijų ar virusų palankiausia buvimo vieta.

Pajutę bet kokius peršalimo požymius pirmiausiai neikite į atvirą orą. Gerkite vaistinių žolelių arbatas, kitus skysčius, žinoma geriau šiltus. Pasišildykite voniose. Išprakaituokite. Neskubėkite numušti vos kelias daleles temperatūros. Jei peršalimo simptomai tęsiasi, nedelsdami susitikite su gydytoju.

Dar apie medų ir cinamoną. Medus yra vienintelis negendantis produktas pasaulyje. Jis gali tik susikristalizuoti. Bet tai jo savybių nekeičia. Jei norit minkšto medaus, tai atlaisvinkit dangtelį ir įstatykite indą su medumi į karštą vandenį ir jis pasidarys toks, koks buvo iš pradžių. Niekada nevirkit ir nedėkite į mikrobangų krosnelę medaus, nes tai sunaikins visus medaus fermentus. Cinamonas ir medus. Farmacijos kompanijos apie tai garsiai nešneka, bet tai yra pats geriausias vaistas. Medaus ir cinamono mišinys gydo daugelį ligų. Medus yra prieinamas daugelyje pasaulio šalių ir gydytojų pripažįstamas kaip labai efektyvus vaistas nuo daugelio ligų. Medus gali būti naudojamas, nebijant jokių šalutinių poveikių nuo daugelio ligų. Medus nors ir saldus, bet teisingai vartojamas kaip vaistai, tinka ir žmonėms, sergantiems cukralige.

Štai lyg ir viskas. Kas čia minėta, kiekvienam gerai žinoma, čia nieko naujo. Bet prisilaikant šių paprastų taisyklių, dažnai galima išvengti rimtų susirgimų. Tad būkime sveiki. Pirmiausia tai priklauso nuo mūsų.

KAI GRĮŽTA SAULĖ

Praėjo lapkričio, gruodžio mėnesiai. Tai buvo tamsus, niūrus metų laikas. Atėjo Naujieji. Ir štai minutė po minutės vėl ilgėja diena. Kaip yra sakoma – grįžta saulė. Tai prie ko čia mes, žmonės. Juk mūsų gyvenime jau jokio grįžimo nėra. Jis kasdien trumpėja. Tas tiesa! Bet stovėdami dar visai šalia prie nesenai peržengto Naujųjų metų slenksčio, mintimis atsigręžkime į praėjusius. Ką negero padarėme sau ar kitam, nuskriaudėme save ar silpnesni, nepadėjome sau ar šalia esančiam. Ir gerai pagalvoję suprasime, kad visų tų blogybių galėjo ir nebūti arba būti žymiai mažiau. Tik reikia šviesesnio proto, didesnės valios, supratimo, širdies, sielos šilumos, o juk kiekvienas norime gyventi geriau, šviesiau. Tai gal ir mes su ta grįžtančia saule grįžkime prie gerumo, prie atjautos, sušildykime savo širdis sau ir savo artimui. Juk saulė grįžta į šilumą, į šviesą, į gerumą. Kuo mes blogesni už saulę. Juk tai nieko nekainuoja, o atlygis bus didelis ir sau, ir artimui.

Sveikiname mūsų laikraščio skaitytojus ir jų šeimas su Naujaisiais metais. Linkime geros sveikatos, giedros nuotaikos, visų sumanymų išsipildymų. Visa tai tegul ateina su Dievo palaima.
Redakcija.

DĖKOJAME

- UAB „Camira Fabrics“ už materialinę paramą laikraščio leidybai.
- Pranutei Skirmantienei pakartotinai prisidėjusiai finansiškai prie laikraščio leidybos.

JŪSŪ ŽINIAI:

- 2 d. Žemė arčiausiai Saulės.
- 6 d. Trys Karaliai K+M+B.
- 13 d. Lietuvos laisvės gynėjų diena.
- 25 d. Šv. Pauliaus atsivertimas. Pusiaužiemis.
- 27 d. Pal. Jurgis Matulaitis – vyskupas.

Laikraštėlių leidžia: Spaudos sekcija

Redaktorius: Antanas Kišonas, tel. 842859144, 861624376